

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Skribanek Géza.

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 ft
Nyiltér sora 20 kr.
Hirdetések nagyság szerint.

A kereskedelemről.

Sokan azt hiszik, hogy Magyarország kereskedelme Ausztria kereskedelmének kiegészítő része, provinciája, fiókja. Megmondjuk: miért?

Harmincz áldásos év melege, békéje sugárzott el felettünk sebeket gyógyítva, hiányokat pótolva, sok nagy ürt betöltve. Az ipar, a kereskedelem, a tudomány és a művészet terén egyaránt fejlődöttünk, miután rájöttünk arra, hogy elmúltak már ama zord idők midőn a csatatér volt az egyetlen mező, hol a hazafi babérokat szerezhetett magának, midőn egyik nemzet hatalmának gyarapítását csakis a másik megrontása által érthette el.

Jelenleg a közgazdasági élet erős, hatalmas fellendülésével érhetjük el a nemzet virágzását.

Kereskedelmünk tehát szintén fejlődött, de tegyük egy őszinte kijelentést, melyhez azután jelen cikkünk tárgyát és célját fűzzük: nem magyar.

Itt, igen, meg kell állanunk. Mindenki tudja, hogy így van, mégis mindenki újra és újra megdöbben, ha eszébe jut. De hát mi

az oka ennek? Egy szabad államban hogy lehet ez? Hivatalainkban, iskoláinkban a hivatalos nyelv a magyar. Tanonciskolákban, polgári iskolákban, kereskedelmi tanfolyamokban mindenütt ezt tanítják, s az eredmény mégis micsoda: hogy a kereskedelem német.

Legelső kereskedőink, gyárosaink, kik itt százezrekre tettek szert, könyveiket németül soll és habenre vezetik, levelezéseiket németül folytatják és még társalgási nyelvük is csak a német.

De ez meglátszik az üzletek külsőségein is. A magyar czimta-bla vagy nincs is ott, vagy mellette ékeskedik a német. Hát ezt más országban tapasztaltuk-e már? Ez csak Magyarország kereskedőházainak szégyenletes és szűkkeblű nevezetessége.

Igy van azután, hogy sem a külföld el nem ismeri, sem mi nem állíthatjuk, hogy kereskedelmünk független, önálló, erős magyar kereskedelem, kénytelennek vagyunk túrni és hallgatni az állítást, hogy a magyar kereskedelem nem magyar, Ausztria fiókkereskedelme, Budapest kereskedelme pedig csak Bécs fiókját képezi.

Nézzük most már, hogy ez az állítás a valóságnak milyen mértékben felel meg. Csak és csupán annyiban, hogy kereskedőink külföldről — s többnyire Ausztriából jöttek. Ezek azután, noha magyar állampolgárokká lettek, ragaszkodnak az elnyomatás éveiben itt is uralkodó német nyelvhez s hazafiságuk nem megy annyira, hogy kereskedelmükben a magyar nyelvet meghonosítsák, mert attól félnek, hogy ez rizikóval járna.

Ezt látva, e szomorú tapasztalaton feljajdulva, elmondhatjuk, hogy az édes magyar nyelv nem leli honját e hazában.

Magyarország kereskedelme tehát nem fiókkereskedelme Ausztriának, csupán emez ringatta annak bölcsőjét, s most kedvét keressük, félünk még szemhunyorításaitól is, hátha Ausztria meghagszik s nem ad árukat, nem ad hitelt, szakít velünk.

Balga gyáva aggodalom, melynek nincs tápotnyújtó alapja! Ausztria érdeke, hogy mi nyitva tartsuk sorompóinkat s nem az, hogy ő elzárja előlünk hitelét s áruit.

De hát áldozni nem tudna-e a magyar kereskedő? Nem tudná

T Á R C Z A.

A sors!

Teljes boldogság nincsen a világon!
Az egyenlítő arról álmodoz:
Mi jól lehet most az északi sarknak,
Jéghegyek usznak a lábaihoz!

Az észak-sark meg felsőhajt magában:
Óh, nyomoru lét, hogy maguntalak!
Az egyenlítő, bezzeg boldog, ottan
Mézes gerezdek vadon hajtanak!

Nekünk mézes gerezdek lángborával
Van teleöntve pezsgős poharunk,
Jeget teszünk belé ezüst kanállal
És — szomorú nótákat huzatunk!
Szávay Gyula.

A szórakozott vőfény.

— Alkalmi monológ. —
Folytatás.

Az, felelet helyett, bámulva nézett reám.

— A csokrot kérem! — ordítottam a csokrot, amelyet mára rendeltem!

— Téved uram, — felelt nyugodtan a hölgy — ön rendelt csokrot, arról van tudomásom, de a szállítást nem mára tüzte ki.

— Ne-em má-ára?! — dadogtam elképedve — de hát akkor honnan veszek én most csokrot?!

— Ezen a bajon pillanatban segíhetünk, ha elfogadja ezt a csokrot, mely ugyan ma estére lenne szállítandó, de addig köthetünk másikat.

Néhány percz mulva csokorral kezembem rohantam fel nyoszolólánycám lakására, hol oly erősen csengettem, miként csak egy hasonlóan izgatott állapotban levő vőfény csengethet olyankor, mikor tudja, hogy megkésve érkezik hölgyéhez.

Az erős csengetésre azonban semmi válasz nem jött.

Megrémülten néztem órára: 12 óra volt. . . .

Már elmentek a templomba — nyögém hétségbeesett sóhajtással — és . . .

zélkülem . . . Legjobb lesz — gondolám — ha ezek után a lakodalmas házat elkerülve, egyenesen a templomhoz hajtatok.

Öt percz mulva kocsim a templom bejáratánál állott meg. Berohantam a hatalmas boltívek alá, s tágra nyitott szemekkel kerestem a lakodalmas közönséget.

A templom üres volt, csak az egyházi foglalatok között valamivel az oltár körül.

Odarohantam hozzá.

— Édes barátom — kérdém őt félig siró hangon — kérem, mondja, meg volt már az esküvő?

— Nem tudom uram, — felelt a kérdezett — melyiket gondolja, de 12 órakor volt az utolsó, amelyik mára be volt jelentve.

Majdnem összeroskadtam e szavak hallatára.

Kitámolyogtam a templomból, s félig örültem hajtatam a lakodalmas házhoz. Mint egy halálra ítélt, aki lefejeztetését várja, oly néma megadással készül-

magyarul vezetni könyveit, levelezéseit, ha az anyagi kárát okozná? Nem, mert im nem kerülne neki anyagiakba, csak egy kis hazafias kötelességtudásba, s lám, még sem teszi.

Ne akarja hát, hogy kényszerrel erőszakoltassék rá, ne akarja, hogy a közvélemény, kifogyva türelméből, igaz és méltó felháborodásában, melyet benne felkelt a hazafiatlan germanizálása, a szabad állam szabad kereskedelmének rovása; kényszerrel fog alkalmazni, hogy a kereskedelem szellemében és nyelvben megmagyarosítsassék.

Ha a kereskedők azt mondják, hogy a geschäft mellett nincs hazafiság, mi megmutatjuk, hogy kell lenni, s ha a kereskedővilág azt mondja, wir können nicht ungarisch sprechen, majd a magyar büszkeség fellázadó kötelességtudása megtalálja az eszközöket, melyekkel rávezeti azokat, kik üzleteikben németek s nem akarnak magyarok lenni, hogyan lehet csinálni a soll-habenből tartozik és követel-t. A magyar parlamentben nem halt ki a haza és a magyar nyelv iránti kötelesség-érzet, majd akad annyi képviselő közül egy, aki felláll egy indítványnyal, melyet törvénybe iktatnak, hogy a magyar kereskedelem nyelve, könyvelése csakis magyar lehet.

Szabad állam szabad kereskedelmével szemben ily lépéseket nem szoktak tenni, de ha a kereskedővilág tüntet hazafiatlanságával és németiségével, hát majd megmutatjuk, hogy tudni fognak ők magyarul, még akkor is, ha szerintük a milliók szerzésénél arra semmi szükségük sincs.

Hirek.

— **Halottak napja.** Megszoktuk már, hogy a halottak napja, a késő őszi

tem én is a legrosszabbra. Reszkettem a réműlettől, hogy nyoszoló lányom, a menyasszony s a lakodalmas közönség szemei elé kerülök, de ha hanyagságommal ezt a rettenetes mulasztást már elkövettem, hát férfiasan akarom viselni következményeit is.

Megálltam az előszoba ajtaja előtt és néhány percig hallgatóztam.

Behűlről semmi zaj, semmi zsidóság nem hallatszott abból a zürzavarból, mely rendes kísérője szokott lenni minden lakodalmi ünnepnek.

Hirtelen erős elhatározással becsöngettem s az ajtó kinyílt.

Én frakkban, klakkban és lakkban, kezemben a nyoszoló lányom szánt csokorral belépek és . . . és a szemeim valószínűleg kápráznak! Nem! ez nem lehet másként . . . A menyasszony áll előttem egyszerű házi öltözékben, minőkben a leányok a tűzhely körül szoktak forgolódni.

Igen, a menyasszony áll előttem és mosolyogva tekint reám, ki e rejtély miatt szóhoz nem bírok jutni.

eme szomorú ünnepe, esipős hideggel köszönt el hozzánk. Az idén ezt azonban nem mondhatjuk. Enyhe szép időben folyt le a halottak emlék ünnepe, könnyű ruhákban járulhatott ki-ki a temető kertbe, porladó halottjai sírhantját a nyár még meghagyott virágaival fölékesíteni. Hullámzott is ki a nép a délutáni órákban a késő esti órákig városunk mindkét temetőjébe, szebbnél szebb élő és csinált virág-koszorúkkal kezükben. A természet a mulandóságról beszélt: enyhe őszi szél meg-meg rázta a fák ágait s szomorúan hullottak le a sárga levelek. De a temetőben tavasz volt ma: azt mutatták a sírokra rakott tarka sok virágok, melyek mintha a sírokon nőttek volna ki, jelezve azt, hogy a síron túl is van remény, hogy onnan egykor föltámadunk.

— **Eltávozás.** Vass Lipót, ki a baresi sertéshizlálónak igazgatója volt, ezen állástól megvált. Távozásának okára nézve nem terjeszkedünk ki, csak legösszefoglalóbb sajnálkozásunknak adunk kifejezést, mert Vass Lipót, ki — melleleg mondván — a Ferencz József-rend lovagja is, közéletünknek egy oszlopos tagja volt. Az ő általános műveltségével, igazi gentleman modorával, mindenkit a maga számára meghódítani képes volt. Igazán sajnálatos dolog, hogy a zürzavart osztrák kiegyezési viszonyok miatt elodázott államosítást keresztül vinni nem volt képes a baresi sertéshizlálóra nézve, melynek érdekében oly sokat tett, hogy erre vonatkozó érdemei már — az előmunkálatok szempontjából is — kitűnő becsüek. Szakszerűségét, melynek kifolyása volt az ő kitüntetése, egy nemsokára értékesítődő találománya fogja legmúltóbban beigazolni.

— **Baros monographiája.** Emlekezhetnek reá tán még olvasóink, hogy a múlt évben a „Magyarországi és a Nagyvilág” című szépirodalmi hetilap egy megbízottja járt városunkban, ki azzal volt megbízva, hogy Magyarország városainak monographiáját írja meg a lap számára. Nevezett lap a nagy világról ugyan keveset beszélt, de a helyett élelmesen tele volt a nagy városok fotografiájával úgy az illető városok társadalmi a-

— Ejnye Elemér ur — tőri meg a nekem oly kínos esendet a szép menyasszony — ön ugyancsak kitesz magáért. Ma is vőfény, ugye-e? mához egy hétre pedig az én esküvőmön is az lesz!

— Az ön esküvője mához egy hétre?! . . . dadogtam rettenetesen megnyult ábrázattal.

A dolog kezdett még rejtélyesebbé lenni.

— De hisz ez lehetetlen, akarom mondani érthetetlen! Hisz zsebemben a meghívó!

— Ugyan, ugyan Elemér ur, — mondá hamiskás mosolylyal a menyasszonyka — nem nézné meg egy kissé jobban azt a meghívót?

A kezemben levő csokrot nagy gyorsasággal egy kis asztalra dobtam, s ijedten nyultam zsebembe a meghívóért.

— Hát ez meg már micsoda? Egyszerre két meghívó is?!

Meghívjuk leányunk Józsa és Lovas Márton ur egybekelési ünnepélyére, mely május hó 22-én déli 12 órakor fog megtartatni.

lakjait, valamint nevezetesebb épületeit illetőleg. Ez a lap most Barcsról emlékeztet meg, társadalmát rövid életrajzilag is tárgyalja. Arcképeit közli: Schiffer Antal plebános, Rak Bálint állomás főnök, Fenyőssy főbíró, Vass Lipót volt igazgató, Valkó Gyula jegyző és Piszár Antal ügyvédnek.

Ha már társadalmunkról van szó, sajnosan nélkülözzük ebben városunk több oszlopos tagjának fölemlítését, mint például Spur Istrán mérnök, Banovszky Gyula tisztartó, dr. Kronberger Adolf, dr. Siklósi Albert orvosok, Pintér Mihály pénzügyőri biztos, Kremzír Mór és Dorner Samu nagykereskedők, Stern Adolf, Kondrát Imre és mások.

— **Szerenósétlenül járt** a napokban Stix András tanoncz, ki Kugler József helybeli lakatosnál van alkalmazva. Ugyanis a furó-gépet hajtogatta, miközben a gép jobb karja ingujját elkapta s vele karját is, melyből tenyérnyi nagyságú helyen a húst kiszakította. A nagy seb daczára is a fiu elég energiát tanúsított, az orvosi műtétet minden szó nélkül tűrte.

— **Uj vendéglős.** A Stix féle jó hírnevű vendéglőt és szállodát a napokban Planinecz Károly fiatal törekvő vendéglős, Stix unoka öcsese vette át. Pláninecz több évig a fővárosban nagyobb vendéglőkben működött és így el sajátította magának azt a rutint, mely egy jó vendéglő kellékeihez megkívánatik, hogy a nagy közönség bizalmát s pártfogását kérde-melje.

— **Tűz.** Csütörtökön este 8 óra körül nagy tüzi láрма verte fel Babócsa község nyugalmát. Ugyanis Szokol N. földműves házában tűz ütött ki, mely vi-gyázatlanság folytán következett akként, hogy egyik házbéli égő gyertyával este a padláson járt fenn s a gyertya lángjától a zsuppos tető tüzet fogott, mit azonban a fenn járt nem vett mindjárt észre. Már vacsoránál ültek, midőn egyszer csak azt veszik észre, hogy fölülről a gerendák közül égő sziporka hull le rájuk s künn a tetőn is kitért már a láng, mely csakhamar ijesztő rémes fényt vetett az est sötétjébe. A tűzoltók csakhamar megje-

— Szent Isten, hát hogyan volt ez lehetséges? Mi is hát akkor ez a másik meghívó?!

Meghívjuk leányunk Aurélia és Kádár Imre ur egybekelési ünnepélyére, mely május hó 15-én déli 12 órakor fog megtartatni . . .

Ah ez rettenetes szórakozottság! Hát nem el tévesztettem a vőfényi szereplés napját a barátom esküvője napjával?!

De hisz így nem is olyan nagy a baj!

Hisz így egész bátran állhatok az én kedves nyoszoló lányom elé. S ezek után legfeljebb a vőlegény lesz még jobb barátommá, hogy én, vőfényi buzgóságomban, egy héttel előbb akartam megtartani az esküvőt.

Ezek után pedig nektek, leendő vőfénytársaim, nagyon a lelketekre kötöm, hogy, ha ismét ilyen szerepben lesztek hivatva működni, sohase hordjatok magatoknál még egy meghívót!

Székely A. Aladár.

lente a helyszínén, kiknek nagy segítségükre volt a közönség, különösen az aszszonyi-nép bőven hordta nekik a vizet sajtórokokban és sikerült meggátolniok a tűz tova terjedését.

— **Monographia.** Értesülésünk szerint Arany Bálint népszerű és tehetséges r.ujlaki tanítónak monographiáját az egy gyermek rendszerről a megye saját költségén nyomatja ki. Ezen, a nemzet felvirágzására vonatkozó életbe vágó kérdést 2 év előtt lapunk hasábjain is tárgyaltuk. Emlékeztükbe hozzuk erre nézve dr. Siklósi „egy kis statisztika” czime alatt lapunkban 3 folytatásban megjelent kitűnő cikkét.

— **Saskeőy József** volt homok-sztygyői, jelenleg fővárosi tanító „Ifjuságom” czim alatt adja ki elbeszéléseit és költeményeit. Az író lapunkból is ismerhetik olvasóink. ▲ somogy megyei tan. egyesület buzgó tagja volt. „A tanító társadalmi helyzete” czimű 2 kötetes munkáját a nagyváradi kör 3 ülésén olvasta fel, oly hatást érve, hogy külön bizottságot küldtek ki javaslatainak tárgyalására. Melegen ajánljuk e kötetet olvasóink figyelmébe, mely decz. 5-ig 1 frtért a szerző lakásán. (Budapest, Kápolna-uteza 1.) megrendelhető.

— **Olvasóink** szives figyelmébe ajánljuk lapunk mai számában közölt újságírók sorsjátéka hirdetését. A sorsjegyek a baresi könyvnyomdában is kaphatók, 1 drb ára 50. kr.

Lapunk mult számában, a csarnok-rovatban közölt „Szórakozott vőfény” cz. monológ folytatását most a tárcza-rovatunkban találja meg a t. olvasó.

Budapesti gabonatözsde. (Reich Jenő és társa heti jelentése.) A külföldi piacok üzletmenete továbbra is élénk; nálunk az irányzat eszökkenő. A kereslet a buza iránt alábbhagyott s a takarmány-czikkékben szintén eszökcent a kereslet. Buza a mult héthez viszonyítva eszekély árveszteséget szenvedett; 9.65—10.45 frtot fizettek. Rozs jó keresletnek örvendett és 7.95—8.05 frton kelt el. Zab elég bőven érkezik; minőség szerint 5.56—6 frton kelt el. Tengeri iránt igen gyenge az érdeklődés.

— **Somogy vármegye** területén a következő állatbetegségek vannak: Lépfene: Babócsa 3 udv., összesen 1 község 3 udvar. Veszettség: Boglár 1 udv., Somogyvár 1 udv., összesen 2 község 2 udvar. Takonykór és bőrféreg: Berzenzce 1 udvar, Csepely 4 udvar, Kálmánca 1 u., összesen 4 község 7 u. Rühkór: Gamás 1 udv. Sertésorbáncz: Kercseliget 3 udv., Nagy-Berki 1 udv., összesen 2 község 4 udv. Sertésvész: Bádony 1 udvar, Balaton-Berény 5 udvar., Beleg 1 udv., Bálványos 1 udvar, Böhönye 1 u., Böszénfa 1 udv., Bükösd 7 udv., Bürüs 6 udvar, Csurgó 2 udv., Gölle 9 u., Hárságy 1 u., Hatvan 6 udv., Henesz 12 udv., H.-Szt-György 8 u., Igal 22 u., Kálmánca 9 udv., Kiliti 6 u., Konyi 1 u, Látrány 7 u., Lengyeltóti 6 u., Megyer 9 u., Mernye 8 u., Mesztegnye 1 u., Nagy-Dobsa 6 udv., Öreglak 1 u., Ötvös 1 udv., Pálfalu 1 u., Poklosi 9 udv., Polány 1 udvar, Ságvár 4udvar, Somogy-Csurgó 1 udvar. Szántód 1udv., Szent-László 2 udvar, Szulémán 7 udvar, Szulok 3 u., Várad 1 u., Zádor 6 udv., Zamárdi 2 udvar, összesen 38 község.

Kérje
The Continental
a Bodega Company.
 világ híri spanyol és portugál borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb fűszer és osemage kereskedéseknél, valamint poharanként az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Szállítók: Budapest
 asakís. IV. Kössuth-Lajos és Ujvilág utca sarkán, a Genby-Casínóval szemben

Legnagyobb nyeremény
 legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

Az összes 50.000 nyeremény J E G Y Z É K E.
 legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona
 A nyeremények részletes beosztása a következő:

1	Jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
1	" "	80000
1	" "	70000
2	" "	60000
1	" "	40000
5	" "	30000
1	" "	25000
7	" "	20000
3	" "	15000
31	" "	10000
67	" "	5000
3	" "	3000
432	" "	2000
763	" "	1000
1238	" "	500
90	" "	300
31700	" "	200

15650 a 170, 130, 100, 80, 40

50,000 nyer. és jut. összegben 13.160,000
 melyek hat huzásban sorsoltnak ki.

A harmadik nagy magy. kir. osztály sorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 újból **50,000**
 sorsjegyre nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szives mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig egy egész I-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6.—frt.

„ fél ” ” ” ” 3.— ”
 „ negyed ” ” ” ” 1.50 ”
 „ nyolczad ” ” ” ” —.75 ”

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenehetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. november hó 17-ig
 a huzás napjáig hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa
 m. kir. szab. osztály sorsjáték főelárusítói
 Budapest, V., Váci-kürut 4/a

Rendelőlevél levágando Török A. és Tsa uraknak Budapest.

Kérek részemre — I. osztályu magy. kir. szab. osztály sorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.

Az összeget — frt.) utánvételezni kérem)
 postautalványon küldöm.) A nem tetsző törlendő.

Pontos cím

Alóírt főelárusító által több nagy nyeremény között
f. év márczius hó 22-én

60,000 kor.

f. év április hó 6-án a

600,000 kor.

jutalomdíj fizetett ki.

LEGNAGYOBB NYEREMÉNY A LEGSZERENCSESEBB ESETBEN

EGY MILLIÓ KORONA.

Első osztályú eredeti sorsjegyek árai:

egy egész 6.- frt	egy fél 3.- frt	egy negyed 1.50 frt	egy nyolczad 75 kr.
----------------------	--------------------	------------------------	------------------------

A sorsjegyeket utánvétellel küldöm, de az összeg postautalványon vagy ajánlott levélben is be-
küldhető. A hivatalos tervezetet minden megrendeléshez ingyen mellékelem. A húzási jegyzéket minden
további felszólítás nélkül a húzás megtörténte után azonnal beküldöm.

Sziveskedjék b. megrendelését mielőbb hozzám, mint a sorsjegyek eladásával megbízott főelárusítóhoz juttatni

Bihari Ede BUDAPEST,
Granátos-utca 14.

1898. november 17. és 18.

100,000 sorsjegy 50,000 nyeremény.

MINDEN SORSJEGY
MIND A 6 HUZÁSRA JATSIK

6 HUZÁS UJSÁGIROK SORSJÁTÉKA 6 HUZÁS

FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA
ERT.

5 a 20.000
KORONA STB. STB.

A NYEREMÉNYÁRBYAKAT
KIVANATRA 20-ÉLEVOASSAL
KESZPÉNZBEN VISSZAVÁSA
ROLJA A VÁLLALAT. 1900

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

Huzás már 1899. január 4-én.

Sorsjegyeket ajánl:

Bares-Drávavidéki takarékpénztár Bares.